

Avlsprogram for Aortastenose/Subaortal stenose hos hund

Undersøgelsen:

Undersøgelsen af hjertelidelsen aortastenose (SAS/AS - forsnævring af kropspulsåren) foretages hos dyrlæger, der er medlem af Ekkogruppen:

Undersøgelsesmetode:

Til undersøgelsen anvendes klinisk undersøgelse med auskultation af hjertet, EKG-optagelse og ultralydsundersøgelse af hjertet med Doppler.

Inddeling af maksimale aortaudløbshastigheder:

Grad 0: ≤ 2 m/s: Ingen tegn på aortastenose.

Grad 1: > 2 og ≤ 2.25 m/s: Gråzone tilfælde

Aortastenose kan ved disse hastigheder, hverken udelukkes eller diagnosticeres med sikkerhed med de nuværende diagnostiske muligheder. En del af disse hunde kan have aortastenose under udvikling.

Grad 2: > 2.25 og ≤ 3.5 m/s: Mild aortastenose

Hunde med mild aortastenose lever ofte et normalt liv uden symptomer på sygdom, men det kan ikke udelukkes, at de dør tidligere end raske hunde. Hos hunde under 1 år kan sygdommen udvikle sig til en højere grad af SAS (progressiv natur).

Grad 3: > 3.5 og ≤ 4.5 m/s: Moderat aortastenose

Hunden kan være symptomfri i flere år eller vise de samme symptomer som beskrevet nedenfor for alvorlig aortastenose.

Grad 4: > 4.5 m/s: Alvorlig aortastenose

Hunde med alvorlig aortastenose udvikler ofte symptomer som træthed, nedsat kondition og besvimelsesanfald i de første leveår. Ligeledes kan pludselig død forekomme. Mange af disse hunde dør, inden de bliver 3-4 år gamle. Medicinsk behandling kan institueres f.eks. betablokker.

Konklusion:

Undersøgelsen for SAS er ikke altid entydig ved grænsetilfælde. Sygdommen udvikler sig især i det første leveår. Hvis f.eks. en unghund på 5 mdr. har normale strømningsforhold over aorta, så er sandsynligheden for at hunden senere får **SAS** minimal. Der er mange racer, der er prædisponerede for AS/SAS f.eks. Boxer, Newfoundlandshund, Rottweiler, Schæfer, Dogue de Bordeaux, Mastiffer, Bullterrier m.fl. Hos flere racer er forsnævringen associeret med et underdimensioneret hjerte-kar system.

Arvelighed og avl:

Aortastenose er en arvelig lidelse og arvegangen er sandsynligvis autosomal dominant med variabel penetrans.

Det er vigtigt at erkende, at hunde, der har aortastenose i mild grad og ikke har symptomer alligevel, kan videregive lidelsen til afkommet, og at lidelsen kan optræde i mere alvorlig form hos afkommet end hos forældredyret.

Det er ingen skam, at en race har en arvelig sygdom - det kan ikke undgås! Det er dog vigtigt konstruktivt og proaktivt at adressere problemet til gavn for racens fortsatte udvikling og sundhed.